

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๐๓/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๓๕/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๒ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง

- นางอักษรไทย ภูธาตุเพชร ผู้ฟ้องคดี
- คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดยโสธร
(คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เดิม) ที่ ๑
- คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๒
ศึกษาธิการจังหวัดยโสธร (ผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เดิม) ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๓/๒๕๕๙
หมายเลขแดงที่ บ. ๕๓/๒๕๕๙ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน
๒๕๖๐ กำหนดให้อำนาจในการสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

/ในจังหวัด...

ในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นของศึกษาธิการจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด จึงให้ถือว่าศึกษาธิการจังหวัดยโสธร เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงศึกษาธิการจังหวัดยโสธร

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร เขตเลือกตั้งที่ ๑ ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๔๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อสมัครขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่อนุมัติคำขอลาออกกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒.๔ ที่กำหนดว่า ผู้สมัครที่จะขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามลำดับเพื่อขอให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเห็นชอบบรรจุและแต่งตั้งกลับเข้า

/รับราชการ...

รับราชการตามเดิมตามนัยข้อ ๓ ของหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา (แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖) ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๖๓๖ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ไม่อนุญาติคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๔ ของหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลา ในการฟ้องคดีต่อศาล ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว เป็นการกระทำอันเป็นการสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบ ประชาธิปไตย ซึ่งคณะรัฐมนตรีเคยมีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ แจ้งตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ที่ มท. ๒๗๙๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ กำหนดแนวทางให้หน่วยงานให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการ ที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้งให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว อีกทั้ง กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้ส่วนราชการเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้งกลับเข้ารับราชการตามสมควร ไม่ปิดกั้น ตามหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุเกินกว่า ๕๐ ปี ยังเป็น บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ราชการ ได้อีกมาก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดคุณสมบัติให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ลาออกไปแล้วขอกลับเข้ารับราชการจะต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้า รับราชการ นั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่แตกต่างหรือเกินไปกว่าคุณสมบัติทั่วไปของ บุคคลที่จะเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การขอกลับเข้ารับราชการ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ได้ถูกยกเลิก อันเป็นการขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว ประกอบกับหลักเกณฑ์แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีลักษณะเป็นเพียงหนังสือภายในที่แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

/ให้ทราบ...

ให้ทราบ โดยมีได้ประกาศในราชกิจจานุเสกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ไม่เคยแจ้งให้โรงเรียนหรือข้าราชการ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีที่ได้รับทราบแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดคุณสมบัติโดยจำกัดอายุของผู้สมัครกลับเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒.๔ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ดังกล่าว ถือเป็น การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจำกัดสิทธิ และมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจอ้างหลักเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการแต่อย่างใด การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ไม่อนุมัติคำขอลกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะ และเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย นับแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

๓. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะ และเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย นับแต่วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งที่ฟ้องขอให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒.๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการ

/เป็นข้าราชการครู...

เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา และไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สองเฉพาะในส่วนที่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการไว้พิจารณา คงให้รับคำฟ้องในข้อหาที่สองนี้ เฉพาะในส่วนที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุญาติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การพิจารณาคำขอสมัครกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะองค์กรบริหารงานบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด ได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ โดยยึดระเบียบกฎหมาย คำสั่งถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๔ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ ดังนี้ ๑. การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ๒. ผู้สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ๒.๑ เป็นผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรฐานตำแหน่งและหรือมาตรฐานวิทยฐานะที่จะบรรจุและแต่งตั้ง ๒.๒ ไม่เป็นผู้ที่ออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ๒.๓ เป็นผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วไม่เกิน ๓ ปี นับตั้งแต่วันที่คำสั่งออกจากราชการมีผลใช้บังคับถึงวันที่หน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งรับคำขอสมัครเข้ารับราชการ เว้นแต่กรณีผู้ออกจากราชการไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือลาออกจากราชการเพื่อติดตามคู่สมรส

/ที่ไปปฏิบัติ...

ที่ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติงานในต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ ๒.๔ อายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ๓. ต้องไม่มีบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก ในตำแหน่งนั้นซึ่งบัญชีรอการบรรจุและแต่งตั้ง เว้นแต่การบรรจุและแต่งตั้งในกรณีดังต่อไปนี้ ๓.๑ ผู้ออกจากราชการไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๓.๒ ผู้ออกจากราชการไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ๓.๓ ผู้ลาออกจากราชการเพื่อติดตามคู่สมรสที่ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ ๓.๔ ผู้ออกจากราชการเนื่องจากทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือยุบตำแหน่ง ซึ่งกรณีตามข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๔ ต้องยื่นสมัครเข้ารับราชการภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือวันประกาศผลการเลือกตั้งหรือลาติดตามคู่สมรสครบกำหนดระยะเวลา หรือวันที่ทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือยุบตำแหน่งแล้วแต่กรณี สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งครู ต้องไม่มีบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งครูผู้ช่วย ในกลุ่มวิชาหรือสาขาวิชาหรือวิชาเอกเดียวกันซึ่งบัญชีรอการบรรจุและแต่งตั้ง ๔. ตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องเป็นตำแหน่งว่างที่มีอัตราเงินเดือน และหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการนั้นต้องมีตำแหน่งและอัตรากำลังไม่เกินเกณฑ์และหรือกรอบอัตรากำลังที่ ก.ค.ศ. กำหนด ๕. ให้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม และวิทยฐานะเดิม หรือตำแหน่งเดิมและระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมก่อนออกจากราชการ ๖. ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นหรืออัตราที่ไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่เดิมก่อนออกจากราชการ หากในระหว่างที่ผู้นั้นออกจากราชการ ถ้ามีการปรับบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขึ้นสูงและคณะรัฐมนตรีได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปรับเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีใหม่ในช่วงเวลาใด ก็ให้ปรับให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวด้วย ๗. การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ สำหรับวิธีดำเนินการในการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการ มีดังนี้ ๑. ผู้สมัครเข้ารับราชการต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการแล้วแต่กรณี พร้อมประวัติการรับราชการ ประวัติการทำงานทุกแห่ง ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามแบบที่ ก.ค.ศ.

/กำหนด...

กำหนด ๒. การพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งผู้สมัครเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ พิจารณาจากคุณวุฒิ ความประพฤติ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ผลการปฏิบัติงาน ที่ผ่านมา เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ๓. หากหน่วยงาน การศึกษาหรือส่วนราชการประสงค์จะรับผู้สมัครเข้ารับราชการให้เสนอเหตุผลความจำเป็น และประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา หากมีมติอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ดำเนินการส่งบรรจุ และแต่งตั้ง ๔. เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งแล้ว ให้ส่งสำเนา คำสั่ง จำนวน ๑ ชุด ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ออกคำสั่ง กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การรับผู้สมัครเข้ารับราชการรายใดเป็น ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ชี้แจงเหตุผล ความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ฟ้องคดี เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยอ้างว่า หากพิจารณาตามนัยข้อ ๓ (๓.๑) และ (๓.๒) ของหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมสามารถที่จะกลับเข้ารับราชการ ตามที่ขอได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้รับเลือกตั้ง ต่อมา วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นสมัครขอกลับ เข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เมื่อผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการผู้ฟ้องคดี มีอายุ ๕๔ ปี ๓ เดือน คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ หากบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการแต่อย่างใด นอกจากนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ มีตำแหน่งและอัตรากำลังเกินเกณฑ์และหรือกรอบอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามข้อ ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยยึดระเบียบ กฏหมาย เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการแล้ว จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้น ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวโดยอ้างว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความไม่ชอบธรรม และไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณา จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ แล้วมีมติยืนยันตามมติเดิม (ยกอุทธรณ์) จึงเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและดำเนินการตามระเบียบ กฏหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประการแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การในทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ มีตำแหน่งและอัตรากำลังเกินเกณฑ์และหรือกรอบอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด คือ ๑. อำเภอเมืองยโสธร อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๖๐๒ คน แต่มีอัตรากำลังครูตามบัญชีถือจ่าย (จ.๑๘) จำนวน ๗๐๑ คน ครูเกินเกณฑ์ ๙๙ คน ๒. อำเภอค้อวัง อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๔๑๒ คน แต่มีอัตรากำลังครูตาม จ.๑๘ จำนวน ๔๗๒ คน ครูเกินเกณฑ์ ๖๐ คน ๓. อำเภอมหาชนะชัย อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๓๙๓ คน แต่มีอัตรากำลังครูตาม จ.๑๘ จำนวน ๔๔๓ คน ครูเกินเกณฑ์ ๕๐ คน ๔. อำเภอค้อวัง อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๑๗๗ คน แต่มีอัตรากำลังครูตาม จ.๑๘ จำนวน ๑๘๘ คน ครูเกินเกณฑ์ ๒๑ คน ทั้งนี้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดี

/กลับเข้ารับ...

กลับเข้ารับราชการและแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ จากกรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ คุณสมบัติ เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการ และพิจารณากรอบอัตรากำลังตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามระเบียบกฎหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประการ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า หลักเกณฑ์ตามข้อ ๒.๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๖๔ ดังนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจเพียงออกหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับตำแหน่ง วิทยฐานะ และการรับเงินเดือนของผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเท่านั้น โดยไม่มีอำนาจที่จะกำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เทียบได้กับกฎหมายที่ใกล้เคียงกันอย่างยิ่ง คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีบทบัญญัติทำนองเดียวกันในมาตรา ๖๓ วรรคสี่ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ที่เป็นผู้มีอำนาจบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญทั้งประเทศได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ออกจากราชการในกรณีต่างๆ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง ประเภท สายงาน ระดับและให้ได้รับเงินเดือนไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓

การพิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเพียงว่าการขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการ

/เป็นข้าราชการครู...

เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในข้อ ๒.๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้พิจารณาว่า การรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ ทั้งที่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในวรรคท้ายกำหนดว่า กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การรับผู้สมัครเข้ารับราชการรายใดเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ขอลาออกจากราชการไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นคำสั่งที่มีผลผูกพันให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตาม นอกจากนี้ ยังมีแนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ ที่แจ้งต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายในการพิจารณาให้ข้าราชการที่ลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นแล้วมิได้รับการเลือกตั้งต่อมา ได้ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการว่า ควรถือเป็นนโยบายให้ส่วนราชการพยายามหาทางส่งเสริมเปิดโอกาสให้กลับเข้ารับราชการตามสมควร ไม่ปิดกั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งจะต้องใช้ดุลพินิจเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ฟ้องคดี โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาในทางที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับเข้ารับราชการ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเอกสารรับรองความประพฤติ ผลงาน ประวัติ การรับราชการ ตลอดจนแสดงวิสัยทัศน์ว่า การรับราชการของผู้ฟ้องคดีจะมีประโยชน์แก่ทางราชการประกอบคำขอกลับเข้ารับราชการแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับพิจารณาเพียงว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์

/และวิธีการ...

และวิธีการของ ก.ค.ศ. ข้อ ๒.๔ เท่านั้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้เคยร้องขอความเป็นธรรมต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๓๐๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีกับพวกว่า ในกรณีผู้ขอกลับเข้ารับราชการเป็นผู้มีคุณสมบัติต่างไปจากหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจพิจารณาขออนุมัติ ก.ค.ศ. เป็นการเฉพาะรายได้ ตามวรรคท้ายของหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๒.๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยังเป็นช่องทางหรือเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการครูที่ได้ลาออกจากราชการแล้วและได้ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีอำนาจที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ตามอำเภอใจ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาตัดสินสิทธิในการกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับเป็นการเฉพาะแก่บุคคลที่ขอกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเท่านั้น แต่ข้าราชการประเภทอื่นกลับไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในลักษณะดังกล่าว อีกทั้ง ยังปรากฏว่า มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาบางคนลาออกเพื่อไปลงสมัครรับเลือกตั้งแล้วมิได้รับการเลือกตั้งได้ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการซึ่งผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งได้อนุมัติให้บุคคลดังกล่าวกลับเข้ารับราชการได้โดยอาศัยวรรคท้ายของหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว จึงเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ และเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี

นอกจากนี้ การที่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ มิได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๔๐๗๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ยื่นอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่

๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับได้ชี้แจงเพิ่มเติมถึงประโยชน์ต่อทางราชการที่จะได้รับ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีมติไม่อนุมัติคำขอลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการที่จัดทำโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๐ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว การพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง กล่าวคือ หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๑๔) กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งแล้วแต่กรณี ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติหรือไม่อนุมัติคำขอของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงย่อมไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาคำสั่งของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับเป็นผู้ใช้อำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ดังกล่าว การพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมโดยขอยืนยันตามคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๔๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นหนังสือลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครู ในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบเบื้องต้นแล้วปรากฏว่า เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ในวันที่ยื่นคำขอ

/สมัครเข้ารับ...

สมัครเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๔ ปี ๓ เดือน ซึ่งเกิน ๕๐ ปี จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว

สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้วมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ แล้วมีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีอายุเกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ซึ่งขัดต่อหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ทั้งนี้มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ และหนังสือสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นเพียงแนวนโยบายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพันหรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณากรณีการขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย แตกต่างกับกรณีการรับบุคคลที่ออกจากราชการไปรับราชการทหารหรือออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติภารกิจ ตามมติคณะรัฐมนตรี กลับเข้ารับราชการตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ นอกจากนี้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาโยธธ เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง หรือการไม่บรรจุการไม่แต่งตั้ง ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีผลใช้ยันต่อผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไปตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถึงแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ ก็มีผลเพียงแต่ทำให้ระยะเวลาในการอุทธรณ์เริ่มนับใหม่หรือขยายออกไปตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แก้ไขข้อบกพร่องจากกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่อผู้ฟ้องคดีใหม่ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๖๓๖ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการฟ้องคดีต่อศาลด้วย กรณีดังกล่าวจึงไม่กระทบต่อสิทธิในการฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด นอกจากนี้ เมื่อกฎหมายมิได้กำหนดให้ต้องมีการประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกรณีพิพาทในราชกิจจานุเบกษา เมื่อหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะยื่นคำขอลาเข้ารับราชการได้หากมิได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจขั้นตอนและวิธีการ รวมทั้งหลักเกณฑ์การขอลาเข้ารับราชการในกรณีดังกล่าวให้ได้ความชัดเจนเพื่อรักษาสีทธิในการขอลาเข้ารับราชการของตนก่อนที่จะยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การพิจารณาผู้สมัครที่ขอลาเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่อาจอาศัยเพียงข้อ ๒.๔ ของหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว

/สมัครเข้ารับ...

สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มาจำกัดสิทธิผู้สมัครที่ขอกลับเข้ารับราชการ แต่จะต้องพิจารณาด้วยว่า ผู้สมัครที่ขอกลับเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ ซึ่งก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ขอลาออกจากราชการไปแล้วและเป็นผู้ที่มีอายุเกินกว่า ๕๐ ปีขอกลับเข้ารับราชการ ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เข้ารับราชการหลายรายโดยอาศัยหลักเกณฑ์ในวรรคท้ายของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแบบคำขอกลับเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงและแสดงเอกสารประกอบเกี่ยวกับประวัติ และผลงานต่าง ๆ ของผู้ฟ้องคดีที่แสดงให้เห็นว่าการอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้นำมาพิจารณา

นอกจากนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะเป็นผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ใช้อำนาจไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่อนุมัติคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี แล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีใช้ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง คือ มิได้เป็นผู้ที่มีหนังสือแจ้งมติแก่ผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ใช้อำนาจทางปกครอง ปฏิเสธคำขอของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีคำขอกลับเข้ารับราชการไว้เป็นการเฉพาะ กรณีจึงต้องบังคับตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติหรือไม่อนุมัติคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจออกคำสั่งแก่ผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีความเห็นต่ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพียงเสนออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณา ซึ่งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเป็นผู้ออกคำสั่งทางปกครองไม่เห็นพ้องด้วยกับอุทธรณ์ของ

ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีนี้ย่อมหมายถึง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิใช่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยที่คณะรัฐมนตรีเป็นองค์กรสูงสุดของฝ่ายบริหาร เป็นผู้ใช้อำนาจ ในทางบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรีย่อมถือเป็น นโยบายหรือแนวทางที่หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแล ของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎหมายอื่น ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ที่ให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้งโดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์หรือแนวทางปฏิบัติที่ผู้อยู่ในบังคับต้อง ปฏิบัติตาม จึงมีสถานะเป็นกฎตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดให้ ส่วนราชการพยายามหาทางส่งเสริม เปิดโอกาสให้ข้าราชการซึ่งลาออกไปสมัครรับเลือกตั้ง กลับเข้ารับราชการตามสมควร ไม่ปิดกั้น ตามหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ นั้น เป็นนโยบายที่รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ให้ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติแก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีและแนวนโยบายของรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวอย่างเคร่งครัด แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีอำนาจดุลพินิจ ในการพิจารณาอนุมัติคำขอลับเข้ารับราชการโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หรือไม่ แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นเพียง หนังสือเวียน มิได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงมิได้มีสถานะทางกฎหมายที่สูงกว่า มติคณะรัฐมนตรี หรือหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖

/ลงวันที่ ๒๖...

ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘ อันจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจในทางที่ขัดหรือแย้งได้ และเมื่อหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒.๔ มิใช่เป็นข้อกำหนดโดยเด็ดขาดว่า ผู้สมัครที่ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการ จะต้องมียุ่ไม่เกิน ๕๐ ปี เมื่อพรรคท่ายของหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้โอกาสแก่ผู้สมัครที่มีอายุเกิน ๕๐ ปี ได้กลับเข้ารับราชการได้หากเป็นประโยชน์แก่ราชการ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีและแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ มิใช่อาศัยแต่เพียงข้อ ๒.๔ มาตัดสินสิทธิของผู้ฟ้องคดี โดยมีได้พิจารณาว่า การกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างไร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า มติคณะรัฐมนตรีและแนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพันหรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ไม่อนุญาติคำขอกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ฟ้องคดี และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ในการพิจารณาเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รายผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก โดยได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒.๔ คือ อายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ โดยปรากฏว่าในวันยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๔ ปี ๓ เดือน จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัครขอกลับเข้ารับราชการ

/เป็นข้าราชการครู...

เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ซึ่งแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า ไม่มีเหตุผลความจำเป็นและไม่ประสงค์จะรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และมีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้งหรือการไม่บรรจุ การไม่แต่งตั้ง ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองแล้วตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ โดยวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติชอบด้วยมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิใช่ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ จึงฟังไม่ขึ้น อีกทั้ง มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ที่ให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้ง โดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ที่ มท. ๒๗/๙๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นเรื่องของข้าราชการในกระทรวงมหาดไทย หากให้หน่วยงานทางปกครองหน่วยอื่นตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด หากมติคณะรัฐมนตรีจะมีผลผูกพัน ย่อมผูกพันเฉพาะกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเพียงการกำชับให้กระทรวงมหาดไทยรับพิจารณาเรื่องการขอสมัครเข้ารับราชการโดยด่วน หากได้เป็นคำสั่งผูกมัดกระทรวงมหาดไทยต้องพิจารณารับผู้ขอสมัครเข้ารับราชการทุกกรณีแต่ประการใด ส่วนหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นเพียงการกำหนดแนวนโยบายกว้างๆ

/เพื่อสนับสุนน...

เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพัน หรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีอำนาจดุลพินิจโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับและคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หรือไม่ อันแตกต่างกับกรณีการรับบุคคลที่ออกจากราชการไปรับราชการทหาร หรือออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติภารกิจใด ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี กลับเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓

โดยที่อำนาจในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ออกจากราชการไปแล้วและยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยกฎหมายมิได้บัญญัติให้ข้าราชการที่ลาออกจากราชการไปแล้วมีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการเมื่อประสงค์เสมอไป แต่ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งพิจารณาว่า ต้องการที่จะรับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการหรือไม่ โดยกรอบการใช้ดุลพินิจต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นหลัก ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีจึงเป็นเรื่องของทางราชการที่จะต้องพิจารณาว่า สมควรจะรับบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือไม่ มิใช่เป็นสิทธิของผู้ฟ้องคดีว่า หน่วยงานการศึกษา หรือส่วนราชการจะต้องรับกลับเข้ารับราชการเสมอไป ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบด้วยในเหตุและผล

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ในทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า กรณีการพิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี นั้น นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีอายุเกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ จึงขาดคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังได้พิจารณาถึงระยะเวลาในการรับราชการที่เหลืออยู่ของผู้ฟ้องคดีที่จะสามารถทำประโยชน์ให้แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นการยึดประโยชน์ของทางราชการเป็นหลักแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุผลความจำเป็นและไม่มีความประสงค์ที่จะรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ จึงได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับหากรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร เขตเลือกตั้งที่ ๑ ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วจึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๕๔๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นแบบขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อสมัครขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครูในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๔ ปี ๓ เดือน คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษา คือ มีอายุเกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงนำเรื่องการขอลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามลำดับ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๖๓๖ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการจำกัดสิทธิและมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ รวมทั้งขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะ และเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมายนับแต่วันที่ยื่นคำขอลับเข้ารับราชการ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

/พิเคราะห์แล้ว...

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๔) ออกกฎ ก.ค.ศ. ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎ ก.ค.ศ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ... (๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ ข. (๕) ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการ ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และมาตรา ๖๔ บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้ออกจากราชการไปแล้วและมีใช่เป็นการออกจากราชการ ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้มีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ ดังนี้ ๑. การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว และสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ๒. ผู้สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ... ๒.๔ อายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ... สำหรับวิธีดำเนินการในการสมัครบรรจุเข้ารับราชการ มีดังนี้ ๑. ผู้สมัครเข้ารับราชการต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการแล้วแต่กรณี

/พร้อมประวัติ...

พร้อมประวัติการรับราชการ ประวัติการทำงานทุกแห่ง ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และ เอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามแบบที่ ก.ค.ศ. กำหนด ๒. การพิจารณาบรรจุและแต่งตั้ง ผู้สมัครเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ พิจารณาจากคุณวุฒิ ความประพฤติ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา เหตุผลความจำเป็นและ ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ๓. หากหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการประสงค์จะรับ ผู้สมัครเข้ารับราชการให้เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา หากมีมติอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ดำเนินการสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ... กรณีที่ ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การรับผู้สมัครเข้ารับราชการรายได้เป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและ ประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวกำหนดว่าในกรณีที่ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดที่ออกจากราชการไปในช่วงเวลาที่มิใช่ระหว่างการทดลอง ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และต่อมาประสงค์ขอลับเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และแต่งตั้งผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในประการสำคัญว่า การบรรจุ กลับเข้ารับราชการนั้นต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอกลับเข้ารับราชการด้วยว่าต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๖ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร แต่ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นแบบขอบรรจุ กลับเข้ารับราชการครู ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครู ในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นกรณีที่ข้าราชการครูซึ่งได้ออกจากราชการไปแล้วเพื่อไปสมัคร

/รับเลือกตั้ง...

รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมีใช้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีความประสงค์ที่จะสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูอีกครั้งตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น ในการพิจารณาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีโดยอนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๐๒ เมื่อนับถึงวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ คือ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๔ ปี ๓ เดือน คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๔ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู ต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ประกอบกับตามเอกสารหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับฟังได้ว่า ในขณะที่ตำแหน่งข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ มีตำแหน่งและอัตรากำลังเกินเกณฑ์หรือกรอบอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด และไม่ปรากฏเหตุอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งและวิทยฐานะเดิมที่ผู้ฟ้องคดีขอกลับเข้ารับราชการนั้น เป็นอัตรากำลังที่ขาดแคลน ซึ่งถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการเป็นหลักแล้ว เห็นว่า ไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นประการใดที่จะต้องรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีพร้อมกับความเห็นข้างต้นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้ว เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เสนอเหตุผลหรือความจำเป็นอื่นใดที่ต้องรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามที่ร้องขอ จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว และโดยที่หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ที่มีความประสงค์จะขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจข้อกฎหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ความชัดเจนในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีจะขอกลับเข้ารับราชการหากมิได้รับการเลือกตั้งเพื่อรักษาสิทธิในการขอกลับเข้ารับราชการของตนเอง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าการพิจารณามีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเพียงหลักเกณฑ์ในเรื่องอายุ โดยมีได้พิจารณาว่า การรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ประกอบด้วย จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งแต่มิได้รับเลือกตั้งว่า หากบุคคลดังกล่าวขอกลับเข้ารับราชการ ก็ให้หน่วยงานต้นสังกัดช่วยเหลือให้ได้กลับเข้ารับราชการโดยเร็ว และหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ ที่แจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ข้าราชการที่ลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งแล้วมิได้รับเลือกตั้ง ต่อมาได้ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการว่า ควรถือเป็นนโยบายให้ส่วนราชการพยายามหาทางส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่ลาออกเพราะเหตุดังกล่าวกลับเข้ารับราชการตามสมควรไม่ปิดกั้น นั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ กำหนดให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรแต่มิได้รับเลือกตั้งและได้ยื่นหนังสือขอกลับเข้ารับราชการในกระทรวงมหาดไทย โดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

ที่ มท. ๒๗๙๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ จึงเป็นเรื่องของข้าราชการ
ในกระทรวงมหาดไทย หากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจะมีผลผูกพันยอมผูกพันเฉพาะ
กระทรวงมหาดไทย มิได้รวมถึงหน่วยงานทางปกครองอื่นๆ อย่างที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง
และมติดังกล่าวเป็นเพียงการกำชับให้กระทรวงมหาดไทยรับพิจารณาเรื่องการขอสมัคร
เข้ารับราชการโดยด่วนเท่านั้น หาได้เป็นคำสั่งที่ผูกพันให้กระทรวงมหาดไทยต้องพิจารณา
รับผู้สมัครขอกลับเข้ารับราชการทุกกรณีแต่ประการใด ส่วนหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นเพียงการกำหนด
แนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพัน
หรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ตามหนังสือสำนักงาน
ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หรือไม่ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
ในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ใช้อำนาจทางปกครอง
ปฏิเสธคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ที่แจ้งโดยคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ได้กระทำแต่เพียงเสนออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ไม่เห็นพ้องด้วยกับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องรายงานความเห็น
พร้อมเหตุผลไปยังผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง
แล้วแต่กรณี ซึ่งในกรณีนี้ได้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจพิจารณาอุทธรณ์แล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี
จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า แม้ข้ออุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มประเด็น
ขึ้นใหม่ต่างจากคำฟ้องซึ่งต้องห้ามศาลรับไว้พิจารณาตามนัยข้อ ๔๘ แห่งระเบียบของ
ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓
แต่เนื่องจากประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหาอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน
ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยกปัญหาขึ้นกล่าวอ้างในชั้นอุทธรณ์ได้ตามนัยข้อ ๑๐๑ วรรคสอง
แห่งระเบียบเดียวกัน และโดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ... (๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชี่ยวชาญ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และตำแหน่งผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ ก.ค.ศ. ... พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่าง บุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิ หรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึง การออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้ บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมาย กำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่ง ทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว มาตรา ๔๕ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผล ไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณา คำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ... วรรคสาม บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความใน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ กำหนดว่า การพิจารณา อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ให้เป็น อำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ... (๓) อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการ ระดับกองหรือส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขตหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ของอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งดำรงตำแหน่งสูงกว่านั้น ...

/เมื่อข้อเท็จจริง...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ อันถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการพิจารณาออกคำสั่งดังกล่าว เพียงแต่คำสั่งดังกล่าวต้องได้รับการอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนเท่านั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองข้างต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองแล้วตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องเสนอคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามนัยมาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อ ๒ (๓) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อพิจารณาต่อไปตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีมติดังกล่าว มีผลกระทบต่อสถานะภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีอันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังขึ้นบางส่วน อย่างไรก็ตาม เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่มีประโยชน์ที่จะมีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวอีก เนื่องจาก

/หากเลขาธิการ...

หากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้ว ย่อมมีคำวินิจฉัยยุทธวิธี
ไม่ต่างไปจากคำวินิจฉัยของศาลข้างต้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล
พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีระเดช เดชะชาติ

วันที่อ่าน ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

จิราวัลย์ : ผู้พิมพ์

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓๐๕/๒๕๕๙
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๓๙/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๖ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง นายศรารุช พาลพล

ผู้ฟ้องคดี

คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดยโสธร (คณะกรรมการ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เดิม) ที่ ๑

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ๒
ศึกษาธิการจังหวัดยโสธร (ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เดิม) ที่ ๓

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๒๔/๒๕๕๘
หมายเลขแดงที่ บ. ๕๔/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุบลราชธานี)

โดยที่ได้มีคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐
เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ เมษายน
๒๕๖๐ กำหนดให้อำนาจในการสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

/ในจังหวัด...

ในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นของข้าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการจังหวัด จึงให้ถือว่าข้าราชการจังหวัดโยธธรเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เป็นการระบุหรืออ้างถึงข้าราชการจังหวัดโยธธร

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมคำฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการในตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบาก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๑๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อสมัครขอบรรจุกลับเข้ารับราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่อนุมัติคำขอลากลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒.๔ ที่กำหนดว่า ผู้สมัครที่จะขอลากลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๖๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ไม่อนุมัติคำขอลากลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๔ ของหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว เป็นการกระทำอันเป็นการสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคณะรัฐมนตรีเคยมีมติในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ แจ้งตามหนังสือ ที่ มท. ๒๗๙๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ กำหนดแนวทางให้หน่วยงานให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้งให้พิจารณาปรับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายให้ส่วนราชการเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้งกลับเข้ารับราชการตามสมควร ไม่ปิดกั้น ตามหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุเกินกว่า ๕๐ ปี ยังเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่สามารถทำประโยชน์ให้แก่ราชการได้อีกมาก การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดคุณสมบัติให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ลาออกไปแล้วขอกลับเข้ารับราชการจะต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการนั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่แตกต่างหรือเกินไปกว่าคุณสมบัติทั่วไปของบุคคลที่จะเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การขอกลับเข้ารับราชการ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๔ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ได้ถูกยกเลิก อันเป็นการขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว ประกอบกับหลักเกณฑ์แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีลักษณะเป็นเพียงหนังสือภายในที่แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ทราบ โดยไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือแจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ไม่เคยแจ้งให้โรงเรียนหรือข้าราชการ รวมทั้งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดคุณสมบัติโดยจำกัดอายุของผู้สมัครกลับเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒.๔ แจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ดังกล่าว ถือเป็น การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการจำกัดสิทธิ และมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจอ้างหลักเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อมีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการแต่อย่างใด การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดังกล่าวทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖

๒. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ไม่อนุมัติคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะ และเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย นับแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

๓. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะ และเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย นับแต่วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องข้อหาที่หนึ่งที่ฟ้องขอให้เพิกถอนหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒.๔ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งแจ้งตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา และไม่รับคำฟ้องข้อหาที่สองเฉพาะในส่วนที่ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการไว้พิจารณา คงให้รับคำฟ้องในข้อหาที่สองเฉพาะในส่วนที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า การพิจารณาคำขอสมัครกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะองค์การบริหารงานบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัด ได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ โดยยึดระเบียบกฎหมาย คำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๖๔ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๒/ว ๙

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและ แต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ ดังนี้ ๑. การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ ต่อทางราชการ ๒. ผู้สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ๒.๑ เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีคุณสมบัติเฉพาะ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตามมาตรฐานตำแหน่งและหรือมาตรฐานวิทยฐานะที่จะบรรจุและ แต่งตั้ง ๒.๒ ไม่เป็นผู้ที่ออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือ เติร์ยมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ๒.๓ เป็นผู้ที่ออกจากราชการไปแล้วไม่เกิน ๓ ปี นับตั้งแต ่วันที่คำสั่งออกจากราชการมีผลใช้บังคับถึงวันที่หน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการ ซึ่งมีหน้าที่ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งรับคำขอสมัครเข้ารับราชการ เว้นแต่กรณีผู้ออก จากราชการไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือลาออกจากราชการเพื่อติดตามคู่สมรส ที่ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติงานในต่างประเทศ ตามระเบียบว่าด้วยการลาของ ข้าราชการ ๒.๔ อายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ๓. ต้องไม่มีบัญชี ผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือก ในตำแหน่งนั้นซึ่งบัญชีรอการบรรจุ และแต่งตั้ง เว้นแต่การบรรจุและแต่งตั้งในกรณีดังต่อไปนี้ ๓.๑ ผู้ออกจากราชการไปดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ๓.๒ ผู้ออกจากราชการไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ๓.๓ ผู้ลาออกจากราชการ เพื่อติดตามคู่สมรสที่ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศตามระเบียบ ว่าด้วยการลาของข้าราชการ ๓.๔ ผู้ออกจากราชการเนื่องจากทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงาน หรือยุบตำแหน่ง ซึ่งกรณีตามข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๔ ต้องยื่นสมัครเข้ารับราชการภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทางการเมืองหรือวันประกาศผลการเลือกตั้งหรือลาติดตาม คู่สมรสครบกำหนดระยะเวลา หรือวันที่ทางราชการเลิกหรือยุบหน่วยงานหรือยุบตำแหน่ง แล้วแต่กรณี สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งครู ต้องไม่มีบัญชี ผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกในตำแหน่งครูผู้ช่วย ในกลุ่มวิชาหรือ

/สาขาวิชา...

สาขาวิชาหรือวิชาเอกเดียวกันขึ้นบัญชีรอการบรรจุและแต่งตั้ง ๔. ตำแหน่งที่จะบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องเป็นตำแหน่งว่างที่มีอัตราเงินเดือนและหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการนั้นต้องมีตำแหน่งและอัตรากำลังไม่เกินเกณฑ์และหรือกรอบอัตรากำลังที่ ก.ค.ศ. กำหนด ๕. ให้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมและวิทยฐานะเดิม หรือตำแหน่งเดิมและระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมก่อนออกจากราชการ ๖. ให้ได้รับเงินเดือนในอันดับและขั้นหรืออัตราที่ไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่เดิมก่อนออกจากราชการ หากในระหว่างที่ผู้นั้นออกจากราชการ ถ้ามีการปรับบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำขึ้นสูงและคณะรัฐมนตรีได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปรับเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับอยู่เดิมเข้าสู่อัตราในบัญชีใหม่ในระยะเวลาใด ก็ให้ปรับให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวด้วย ๗. การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งมีวิธีดำเนินการในการสมัครบรรจุเข้ารับราชการ ดังนี้ ๑. ผู้สมัครเข้ารับราชการต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการแล้วแต่กรณี พร้อมประวัติการรับราชการ ประวัติการทำงานทุกแห่ง ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามแบบที่ ก.ค.ศ. กำหนด ๒. การพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งผู้สมัครเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ พิจารณาจากคุณวุฒิ ความประพฤติ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ๓. หากหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการประสงค์จะรับผู้สมัครเข้ารับราชการให้เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้งแล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณา หากมีมติอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ดำเนินการส่งบรรจุและแต่งตั้ง ๔. เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งแล้ว ให้ส่งสำเนาคำสั่ง จำนวน ๑ ชุด ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. ภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ออกคำสั่ง กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การรับผู้สมัครเข้ารับราชการรายใดเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ฟ้องคดีเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

/โดยอ้างว่า...

โดยอ้างว่า หากพิจารณาตามนัยข้อ ๓ (๓.๑) และ (๓.๒) ของหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมสามารถที่จะกลับเข้ารับราชการตามที่ขอได้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นขอตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับเลือกตั้ง ต่อมา วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นสมัครขอกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ เมื่อผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๖ ปี ๕ เดือน คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศร ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ หากบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นอกจากนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ มีตำแหน่งและอัตรากำลังเกินเกณฑ์และหรือกรอบอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามข้อ ๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยยึดระเบียบกฎหมาย เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการแล้ว จึงมีมติไม่อนุญาติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ข้างต้น ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว โดยอ้างว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีความไม่ชอบธรรมและไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณา จากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ แล้วยืนยันตามมติเดิม (ยกอุทธรณ์) จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประการแล้ว

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การในทำนองเดียวกันกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ มีตำแหน่งและอัตรากำลัง เกินเกณฑ์และหรือกรอบอัตรากำลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด คือ ๑. อำเภอเมืองยโสธร อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๖๐๒ คน แต่มีอัตรากำลังครู ตามบัญชีถือจ่าย (จ.๑๘) จำนวน ๗๐๑ คน ครูเกินเกณฑ์ ๙๙ คน ๒. อำเภอคำเขื่อนแก้ว อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๔๑๒ คน แต่มีอัตรากำลังครูตาม จ.๑๘ จำนวน ๔๗๒ คน ครูเกินเกณฑ์ ๖๐ คน ๓. อำเภอมหาชนะชัย อัตราครูตามเกณฑ์ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๓๙๓ คน แต่มีอัตรากำลังครูตาม จ.๑๘ จำนวน ๔๔๓ คน ครูเกินเกณฑ์ ๕๐ คน ๔. อำเภอค้อวัง อัตราครูตามเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด จำนวน ๑๗๗ คน แต่มีอัตรากำลังครูตาม จ.๑๘ จำนวน ๑๙๘ คน ครูเกินเกณฑ์ ๒๑ คน ทั้งนี้ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติ ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดี กลับเข้ารับราชการและแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ จากกรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาดำเนินการโดยคำนึงถึงคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ คุณสมบัติ เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการ และพิจารณากรอบอัตรากำลังตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามระเบียบกฎหมาย รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและ แต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประการ

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า หลักเกณฑ์ตามข้อ ๒.๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ขัดต่อพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๖๔ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีอำนาจเพียงออกหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับตำแหน่ง วิทยฐานะ และการรับเงินเดือนของผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เท่านั้น โดยไม่มีอำนาจที่จะกำหนดคุณสมบัติทั่วไปของผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ไว้ในหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้

/เทียบได้กับ...

เทียบได้กับกฎหมายที่ใกล้เคียงกันอย่างยิ่ง คือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีบทบัญญัติทำนองเดียวกันในมาตรา ๖๓ วรรคสี่ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือ ก.พ. ที่เป็นผู้มีอำนาจบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญทั่วประเทศได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ออกจากราชการในกรณีต่างๆ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่ง ประเภท สายงาน ระดับและให้ได้รับเงินเดือนไว้ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓

การพิจารณาคำขอลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติเพียงว่า การขอลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในข้อ ๒.๔ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้พิจารณาว่า การรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ ทั้งที่หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในวรรคท้ายกำหนดว่า กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การรับผู้สมัครเข้ารับราชการรายใดเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ขอลาออกจากราชการไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา จึงเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้งโดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นคำสั่งที่มีผลผูกพันให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตาม นอกจากนี้ ยังมีแนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ ที่แจ้งต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายในการพิจารณาให้ข้าราชการที่ลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นแล้วไม่ได้รับการเลือกตั้ง ต่อมา ได้ยื่นเรื่องขอลับเข้ารับราชการว่า ควรถือเป็นนโยบายให้ส่วนราชการพยายามหาทางส่งเสริม

/เปิดโอกาส...

เปิดโอกาสให้กลับเข้ารับราชการตามสมควร ไม่ปิดกั้น จึงเป็นหน้าที่ที่ผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งจะต้องใช้ดุลพินิจเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ฟ้องคดี โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาในทางที่เป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้กลับเข้ารับราชการ ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นเอกสารรับรองความประพฤติ ผลงาน ประวัติการรับราชการ ตลอดจนแสดงวิสัยทัศน์ว่า การรับราชการของผู้ฟ้องคดีจะมีประโยชน์แก่ทางราชการประกอบคำขอกลับเข้ารับราชการแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับพิจารณาเพียงว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการของ ก.ค.ศ. ข้อ ๒.๔ เท่านั้น นอกจากนี้ผู้ฟ้องคดีกับพวกได้เคยร้องขอความเป็นธรรมต่อปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๓๐๓ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ฟ้องคดีกับพวกว่า ในกรณีผู้ขอกลับเข้ารับราชการเป็นผู้มีคุณสมบัติต่างไปจากหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาอาจพิจารณาขออนุมัติ ก.ค.ศ. เป็นการเฉพาะรายได้ตามวรรคท้ายของหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หลักเกณฑ์และวิธีการในข้อ ๒.๔ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดขึ้นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ยังเป็นช่องทางหรือเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการครูที่ได้ลาออกจากราชการแล้วและได้ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มีอำนาจที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกลับเข้ารับราชการได้หรือไม่ตามอำเภอใจโดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาตัดสินสิทธิในการกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับเป็นการเฉพาะแก่บุคคลที่ขอกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเท่านั้น แต่ข้าราชการประเภทอื่นกลับไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในลักษณะดังกล่าว อีกทั้ง ยังปรากฏว่ามีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาบางคนลาออกเพื่อไปลงสมัครรับเลือกตั้งแล้วไม่ได้รับการเลือกตั้งได้ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการ ซึ่งผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งได้อนุมัติให้บุคคลดังกล่าวกลับเข้ารับราชการได้โดยอาศัยวรรคท้ายของหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว จึงเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นคำสั่งที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ถูกต้อง

/ตามรูปแบบ...

ตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ และเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี

นอกจากนี้ การที่มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ มิได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๔๐๗๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ยื่นอุทธรณ์ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมกับได้ชี้แจงเพิ่มเติมถึงประโยชน์ต่อทางราชการที่จะได้รับ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่มีมติไม่อนุมัติคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการที่จัดทำโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ และ มาตรา ๔๐ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว การพิจารณาอุทธรณ์จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง กล่าวคือ หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๑๔) กำหนดให้เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง แล้วแต่กรณี ดังนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติหรือไม่อนุมัติคำขอของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงย่อมไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับเป็นผู้ใช้อำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ดังกล่าว การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การเพิ่มเติมโดยขอยืนยันตามคำให้การ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบาก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัด

/สำนักงาน...

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครู ในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบเบื้องต้นแล้ว ปรากฏว่า เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๖ ปี ๕ เดือน ซึ่งเกิน ๕๐ ปี จึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้วมีความเห็นเช่นเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ แล้วมีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ออกคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีอายุเกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ซึ่งขัดต่อหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ มีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ทั้งนี้ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ และหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นเพียงแนวนโยบายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพันหรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณากรณีการขอกลับเข้ารับราชการของ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมายแตกต่างกับกรณีการรับบุคคลที่ออกจากราชการไปรับราชการทหาร หรือออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติการใดๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี กลับเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ นอกจากนี้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้งหรือการไม่บรรจุ การไม่แต่งตั้ง ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๑ ของ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีผลใช้บังคับต่อผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ขณะที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไป ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ ก็มีผลเพียงแต่ทำให้ระยะเวลาในการอุทธรณ์ เริ่มนับใหม่หรือขยายออกไปตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เท่านั้น ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แก้ไขข้อบกพร่องจากกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว และผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๖๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการฟ้องคดี ต่อศาลปกครองด้วย กรณีดังกล่าวจึงไม่กระทบต่อสิทธิในการฟ้องคดีของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด นอกจากนี้ เมื่อกฎหมายไม่ได้กำหนดให้ต้องมีการประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับ ราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกรณีพิพาทในราชกิจจานุเบกษา เมื่อหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีผลใช้บังคับอยู่ก่อนที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งผู้ฟ้องคดีทราบอยู่แล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะยื่นคำขอกลับ เข้ารับราชการได้หากไม่ได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจ ขั้นตอนและวิธีการ รวมทั้งหลักเกณฑ์การขอกลับเข้ารับราชการในกรณีดังกล่าวให้ได้

/ความชัดเจน...

ความชัดเจนเพื่อรักษาสิทธิในการขอกลับเข้ารับราชการของตนก่อนที่จะยื่นหนังสือ
ขอลาออกจากราชการ ข้ออ้างตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การพิจารณาผู้สมัครที่ขอกลับเข้ารับราชการ
เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่อาจอาศัยเพียงข้อ ๒.๔ ของหลักเกณฑ์และ
วิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว
สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหนังสือสำนักงาน
ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มาจำกัดสิทธิผู้สมัคร
ที่ขอกลับเข้ารับราชการ แต่จะต้องพิจารณาด้วยว่า ผู้สมัครที่ขอกลับเข้ารับราชการจะเป็น
ประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ ซึ่งก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษาที่ขอลาออกจากราชการไปแล้วและเป็นผู้ที่มีอายุเกินกว่า ๕๐ ปี ขอกลับ
เข้ารับราชการ ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้เข้ารับราชการหลายรายโดยอาศัยหลักเกณฑ์
ในวรรคท้ายของหลักเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งที่ตามแบบคำขอกลับเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดี
ได้ชี้แจงและแสดงเอกสารประกอบเกี่ยวกับประวัติ และผลงานต่างๆ ของผู้ฟ้องคดีที่แสดง
ให้เห็นว่าการอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้นำมาพิจารณา

นอกจากนี้ แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะเป็นผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ใช้อำนาจไม่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ได้เสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ไม่อนุมัติคำขอกลับ
เข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี แล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือแจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
ดังกล่าวแก่ผู้ฟ้องคดี แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีชื่อผู้ออกคำสั่งทางปกครอง คือ มิได้เป็นผู้ที่มี
หนังสือแจ้งมติแก่ผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ใช้อำนาจทางปกครอง
ปฏิเสธคำขอของผู้ฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ฟ้องคดี
จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ออกโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับ
การพิจารณาอุทธรณ์ในกรณีคำขอกลับเข้ารับราชการไว้เป็นการเฉพาะ กรณีจึงต้องบังคับ
ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕
ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติหรือไม่อนุมัติ คำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจออกคำสั่งแก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ก็ไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีความเห็นต่ออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กระทำ แต่เพียงเสนออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ซึ่งตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายและกฎกระทรวงดังกล่าว หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะเป็นผู้ออกคำสั่ง ทางปกครองไม่เห็นพ้องด้วยกับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องรายงาน ความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไป ชั้นหนึ่งแล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ย่อมหมายถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิใช่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังนั้น มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้น วินิจฉัยว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีชอบด้วยกฎหมายแล้ว จึงเป็นคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

โดยที่คณะรัฐมนตรีเป็นองค์กรสูงสุดของฝ่ายบริหาร เป็นผู้ใช้อำนาจในทาง บริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรีย่อมถือเป็น นโยบายหรือแนวทางที่หน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาหรือการกำกับดูแล ของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และกฎหมายอื่น ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังนั้น มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ที่ให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว มีลักษณะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติที่ผู้อยู่ในบังคับต้องปฏิบัติตาม จึงมีสถานะเป็นกฎตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดนโยบายให้ส่วนราชการพยายาม หาทางส่งเสริม เปิดโอกาสให้ข้าราชการซึ่งลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งกลับเข้ารับราชการ ตามสมควร ไม่ปิดกั้น ตามหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ นั้น เป็นนโยบายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ไว้เป็นแนวทาง ปฏิบัติแก่หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงต้องปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีและแนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

/ดังกล่าว...

ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติคำขอกลับเข้ารับราชการโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับและคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หรือไม่ แต่หลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นเพียงหนังสือเวียน มิได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จึงมิได้มีสถานะทางกฎหมายที่สูงกว่ามติคณะรัฐมนตรี หรือหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ อันจะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจในทางที่ขัดหรือแย้งได้ และเมื่อหลักเกณฑ์ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒.๔ มิใช่เป็นข้อกำหนดโดยเด็ดขาดว่า ผู้สมัครที่ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการจะต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี เมื่อวรรคท้ายของหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้โอกาสแก่ผู้สมัครที่มีอายุเกิน ๕๐ ปี ได้กลับเข้ารับราชการได้ หากเป็นประโยชน์แก่ราชการ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการ มิใช่อาศัยแต่เพียงข้อ ๒.๔ มาตัดสิทธิของผู้ฟ้องคดี โดยมิได้พิจารณาว่า การกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการอย่างไร ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ว่า มติคณะรัฐมนตรีและแนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าวไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพันหรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ที่ไม่อนุมัติคำขอกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของผู้ฟ้องคดี และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ในการพิจารณาเรื่องการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รายผู้ฟ้องคดี ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการเป็นหลัก โดยได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ

วิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว
สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของหนังสือสำนักงาน
ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ข้อ ๒.๔ คือ อายุไม่เกิน ๕๐ ปี
ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ โดยปรากฏว่าในวันยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ
ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๖ ปี ๕ เดือน จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัครขอกลับ
เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
ไม่ได้เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับหากรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้า
รับราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ซึ่งแสดงว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่าไม่มีเหตุผล
ความจำเป็นและไม่ประสงค์จะรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้ว
จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และมีมติยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ
ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยโสธร
เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งเกี่ยวกับการบรรจุ
การแต่งตั้งหรือการไม่บรรจุ การไม่แต่งตั้ง ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองตามข้อ ๑
ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว
ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี
ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง
ทางปกครองแล้วตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่เป็น
ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘
เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ โดยวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี กรณีนี้ถือว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติชอบด้วยมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวแล้ว ข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ใช่ผู้มีอำนาจ
พิจารณาอุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น อีกทั้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐
ที่ให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้ง
โดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็วตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรี
ฝ่ายการเมือง ที่ มท. ๒๗๙๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ เป็นเรื่องของข้าราชการ

/ในกระทรวง...

ในกระทรวงมหาดไทย หาใช่หน่วยงานทางปกครองหน่วยอื่นตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่อย่างใด หากมติคณะรัฐมนตรีจะมีผลผูกพัน ย่อมผูกพันเฉพาะกระทรวงมหาดไทย แต่ไม่รวมถึงหน่วยงานทางปกครองอื่นๆ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเพียงการกำชับให้กระทรวงมหาดไทยรับพิจารณาเรื่องการขอสมัครเข้ารับราชการโดยด่วน หาได้เป็นคำสั่งผูกมัดกระทรวงมหาดไทยต้องพิจารณารับผู้ขอสมัครเข้ารับราชการทุกกรณีแต่ประการใด ส่วนหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นเพียงการกำหนดแนวนโยบายกว้างๆ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพันหรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังมีอำนาจดุลพินิจโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับและคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หรือไม่ อันแตกต่างกับกรณีการรับบุคคลที่ออกจากราชการไปรับราชการทหารหรือออกจากราชการโดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติภารกิจใดๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีกลับเข้ารับราชการ ตามมาตรา ๖๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓

โดยที่อำนาจในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยกฎหมายไม่ได้บัญญัติให้ข้าราชการที่ลาออกจากราชการไปแล้วมีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุกลับเข้ารับราชการเมื่อประสงค์เสมอไป แต่ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งพิจารณาว่า ต้องการที่จะรับข้าราชการที่ออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการหรือไม่ โดยกรอบการใช้ดุลพินิจต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นหลัก ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรณีจึงเป็นเรื่องของทางราชการที่จะต้องพิจารณาว่าสมควรจะรับบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วและสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือไม่ มิใช่เป็นสิทธิของผู้ฟ้องคดีว่า หน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการจะต้องรับบรรจุและแต่งตั้งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเมื่อประสงค์เสมอไป

/ที่ศาลปกครอง...

ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นชอบด้วยในเหตุและผล

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แก้อุทธรณ์ในทำนองเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเพิ่มเติมว่า กรณีการพิจารณาคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี นั้น นอกจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีอายุเกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ จึงขาดคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังได้พิจารณาถึงระยะเวลาในการรับราชการที่เหลืออยู่ของผู้ฟ้องคดีที่จะสามารถทำประโยชน์ให้แก่ทางราชการ ซึ่งเป็นการยึดประโยชน์ของทางราชการเป็นหลักแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุผลความจำเป็นและไม่มีความประสงค์ที่จะรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ จึงได้เสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับหากรับผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบาก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ๑๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ผลการเลือกตั้งปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นแบบขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อสมัครขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครู ในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตรวจสอบเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๖ ปี ๕ เดือน คุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คือ อายุเกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงนำเรื่องของการขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดีเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งต่อเลขาธิการ ก.ค.ศ. และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามลำดับ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๖๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการจำกัดสิทธิ และมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้อ ๒.๔ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ รวมทั้งขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่ง วิทยฐานะ และเงินเดือน ตลอดจนสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตามกฎหมายนับแต่วันที่ยื่นคำขอกลับเข้ารับราชการ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า ให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ ... (๔) ออกกฎ ก.ค.ศ. ระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎ ก.ค.ศ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ... (๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ ข. (๕) ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการ ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และมาตรา ๖๔ บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้ออกจากราชการไปแล้วและมีใช่เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและทางราชการประสงค์จะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยให้มีตำแหน่ง วิทยฐานะ และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ. กำหนด ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ ดังนี้ ๑. การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ได้ออกจากราชการไปแล้ว และสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ๒. ผู้สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ ... ๒.๔ อายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ ... สำหรับวิธีดำเนินการในการสมัครบรรจุเข้ารับราชการ มีดังนี้

๑. ผู้สมัครเข้ารับราชการต้องยื่นคำขอต่อหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการแล้วแต่กรณี พร้อมประวัติการรับราชการ ประวัติการทำงานทุกแห่ง ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา และเอกสารหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องตามแบบที่ ก.ค.ศ. กำหนด
๒. การพิจารณาบรรจุและแต่งตั้งผู้สมัครเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ พิจารณาจากคุณวุฒิ ความประพฤติ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ผลการปฏิบัติงานที่ผ่านมา เหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ
๓. หากหน่วยงานการศึกษาหรือส่วนราชการประสงค์จะรับผู้สมัครเข้ารับราชการให้เสนอเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณา หากมีมติอนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ดำเนินการส่งบรรจุและแต่งตั้ง ... กรณีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการนี้ หาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่า การรับผู้สมัครเข้ารับราชการรายใดเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณาต่อไป

ตามบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้นกำหนดว่าในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดที่ออกจากราชการไปในช่วงเวลาที่มีไชระหว่างการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ และต่อมาประสงค์ขอกลับเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจส่งบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นกลับเข้ารับราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้ในประการสำคัญว่า การบรรจุกลับเข้ารับราชการนั้นต้องเป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอกลับเข้ารับราชการด้วยว่าต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ

เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านบาก อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ได้รับอนุญาตจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๗ เพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา แต่ผลการเลือกตั้งปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการเลือกตั้ง ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นแบบขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครู ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗

/เพื่อขอบรรจุ...

เพื่อขอบรรจุกลับเข้ารับราชการครู ในตำแหน่งและวิทยฐานะเดิม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นกรณีที่ข้าราชการครูซึ่งได้ ออกจากราชการไปแล้วเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา โดยมีใช่เป็นการออก จากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีความประสงค์ที่จะสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูอีกครั้งตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น ในการพิจารณาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีโดยอนุมัติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามนัยมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้ว สมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนด ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเกิดเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๐๐ ซึ่งเมื่อนับถึงวันที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอสมัครเข้ารับราชการ คือ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีมีอายุ ๕๖ ปี ๕ เดือน คุณสมบัติของ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นไปตามข้อ ๒.๔ ของหลักเกณฑ์ดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้ออกจากราชการไปแล้ว และสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู ต้องมีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี ในวันที่ยื่นคำขอสมัคร เข้ารับราชการ ประกอบกับตามเอกสารหลักฐานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ รับฟังได้ว่า ในขณะที่ตำแหน่งข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ มีตำแหน่งและอัตรากำลังเกินเกณฑ์หรือกรอบอัตรากำลังที่ ก.ค.ศ. กำหนด และ ไม่ปรากฏเหตุอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่า ตำแหน่งและวิทยฐานะเดิมที่ผู้ฟ้องคดีขอกลับ เข้ารับราชการนั้น เป็นอัตรากำลังที่ขาดแคลน ซึ่งถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณา เรื่องการขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ ของทางราชการเป็นหลักแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นประการใดที่จะต้องรับ ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้นำเรื่องการขอกลับเข้ารับราชการ ของผู้ฟ้องคดีพร้อมกับความเห็นข้างต้นเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสนอ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้เสนอเหตุผลหรือความจำเป็นอื่นใดที่ต้องรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามที่ร้องขอ

/จึงมีมติ...

จึงมีมติไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว และโดยที่หลักเกณฑ์และวิธีการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ผู้ฟ้องคดีจะยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ที่มีความประสงค์จะขอลาออกจากราชการเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่จะต้องศึกษาทำความเข้าใจข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ความชัดเจนในกรณี que ผู้ฟ้องคดีจะขอกลับเข้ารับราชการหากไม่ได้รับการเลือกตั้ง เพื่อรักษาสิทธิในการขอกลับเข้ารับราชการของตนเอง ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๒.๔ ของหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การพิจารณามีคำสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาเพียงหลักเกณฑ์ในเรื่องอายุ โดยไม่ได้พิจารณาว่า การรับผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ประกอบด้วย จึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ ที่กำหนดให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งแต่ไม่ได้รับเลือกตั้งว่า หากบุคคลดังกล่าวขอกลับเข้ารับราชการก็ให้หน่วยงานต้นสังกัดช่วยเหลือให้ได้กลับเข้ารับราชการโดยเร็ว และหนังสือสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ ที่แจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ข้าราชการที่ลาออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งแล้วไม่ได้รับเลือกตั้ง ต่อมาได้ยื่นเรื่องขอกลับเข้ารับราชการว่า ควรถือเป็นนโยบายให้ส่วนราชการพยายามหาทางส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ข้าราชการที่ลาออกเพราะเหตุดังกล่าวกลับเข้ารับราชการตามสมควรไม่ปิดกั้น นั้น เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๐ กำหนดให้หน่วยงานทางปกครองให้ความช่วยเหลือแก่ข้าราชการที่ลาออกไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร แต่ไม่ได้รับเลือกตั้งและได้ยื่นหนังสือขอกลับเข้ารับราชการในกระทรวงมหาดไทย โดยให้พิจารณารับกลับเข้ารับราชการโดยเร็ว ตามหนังสือกรมสารบรรณ

/คณะรัฐมนตรี...

คณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ที่ มท. ๒๗๙๖/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๐๐ จึงเป็นเรื่องของข้าราชการในกระทรวงมหาดไทย หากมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวจะมีผลผูกพัน ย่อมผูกพันเฉพาะกระทรวงมหาดไทย มิได้รวมถึงหน่วยงานทางปกครองอื่นๆ อย่างที่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และมติดังกล่าวเป็นเพียงการกำชับให้กระทรวงมหาดไทยรับพิจารณา เรื่องการขอสมัครเข้ารับราชการโดยด่วนเท่านั้น หาได้เป็นคำสั่งที่ผูกพันให้กระทรวงมหาดไทย ต้องพิจารณารับผู้สมัครขอกลับเข้ารับราชการทุกกรณีแต่ประการใด ส่วนหนังสือ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ที่ ศธ ๐๑๐๐/ว ๑๓๐๖ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ เป็นเพียงการกำหนดแนวนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น ไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกพันหรือมีสภาพบังคับให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจดุลพินิจในการพิจารณาบรรจุและ แต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ออกจากราชการไปแล้วสมัครเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/ว ๙ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หรือไม่ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ จึงฟังไม่ขึ้น

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ใช้อำนาจทางปกครอง ปฏิเสธคำขอกลับเข้ารับราชการของผู้ฟ้องคดี เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่แจ้งโดยคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้กระทำแต่เพียงเสนออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อพิจารณา หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่เห็นพ้องด้วยกับอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ต้องรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือ ผู้ควบคุมชั้นเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง แล้วแต่กรณี ซึ่งในกรณีนี้ได้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้อำนาจพิจารณา อุทธรณ์แล้วมีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า แม้ข้ออุทธรณ์ดังกล่าวจะเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีเพิ่มประเด็นขึ้นใหม่ต่างจากคำฟ้องซึ่งต้องห้าม ศาลรับไว้พิจารณาตามนัยข้อ ๔๘ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ แต่เนื่องจากประเด็นดังกล่าวเป็นปัญหา อันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถยกปัญหาขึ้นกล่าวอ้าง ในชั้นอุทธรณ์ได้ตามนัยข้อ ๑๐๑ วรรคสอง แห่งระเบียบเดียวกัน และโดยที่พระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง

/บัญญัติว่า...

บัญญัติว่า... (๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ ก.ค.ศ. ... พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า "คำสั่งทางปกครอง" หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณี อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว มาตรา ๔๕ วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่ง รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ... วรรคสาม บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา อุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ กำหนดว่า การพิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ... (๓) อธิบดีหรือหัวหน้า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นเลขานุการกรม หัวหน้าส่วนราชการระดับกองหรือส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำเขตหรือ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมซึ่งดำรงตำแหน่ง สูงกว่านั้น ... เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

/ประถมศึกษา...

ประถมศึกษายโสธร เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๑๑๗/๒๐๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ อันถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติให้เป็นอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการพิจารณาออกคำสั่งดังกล่าว เพียงแต่คำสั่งดังกล่าวต้องได้รับการอนุมัติจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก่อนเท่านั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองข้างต้นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองแล้วตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะต้องเสนอคำอุทธรณ์ดังกล่าว ต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามนัยมาตรา ๔๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และข้อ ๒ (๓) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อพิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้เสนออุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาแล้วมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งมีมติดังกล่าวมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงฟังขึ้นบางส่วน อย่างไรก็ตาม เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่มีประโยชน์ที่จะมีคำพิพากษาเพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวอีกเนื่องจากหากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้ว ย่อมไม่อาจมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่แตกต่างไปจากคำวินิจฉัยของศาลข้างต้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุด
เห็นฟ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นางศิริวรรณ จุลโพธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวุฒิ มีช่วย
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายโสภณ บุญกุล
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายธีระเดช เดชะชาติ

วันที่อ่าน ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒

กลางคณา : ผู้พิมพ์